

Visor att minnas

Gamla visor och skillingtryck

Fjärde samlingen

Musik att minnas

Visor att minnas

Gamla visor och skillingtryck

Fjärde samlingen

Bereden väg för Herran	36	Lejonbruden	20
Brahms vaggsång	15	Liten julvisa	32
Det är en ros utsprungen	30	Lusse lelle	29
Dotter Sion	37	Mormor	19
Drinkarflickans död	19	Mozarts vaggsång	15
En sjöman älskar havets våg	5	Nu så kommer julen	33
Ett barn är fött på denna dag	40	Nu tändas tusen juleljus	31
För forna flydda dar	42	När juldagsmorgon glimmar	41
Gamla farmor skrynklig är och grå	17	När skämtet tar ordet	10
God morgon mitt herrskap	29	O, helga natt	38
Gå Sion din Konung att möta	35	Per Spelman	8
Halta Lottas krog	7	Polkan går	14
Hosianna	37	Sankt Staffans visa	26
Hösten är kommen	25	Sancta Lucia	28
I låga ryttartorpet	22	Sommerkvetter	4
Jungman Jansson	6	Sov mitt lilla yllegam	16
Kaffe utan grädde	12	Staffan stalledräng	25
Kaffetåren	11	Stilla natt	39
Klang min vackra bjällra	34	Vi dricker kaffe	13
Köpenhamnsresan	9	Vyssa lulla litet barn	16

Musik att minnas

Musik att minnas, Källslätten 12, 647 91 Mariefred
www.musikattminnas.se

© 2017 Musik att minnas och Anders Berglund

121. Sommerkvetter *Axel Engdahl*

Nu sjong - er fogg - la på grö - na gre - nar å bi - a di - ar på ro - sa
 spe - nar å blå ä lof - ta å so - la het å en ä gla för då att en
 vet, att då ä som - mer å då ä blom - mer ut - i var - en - das - te li - ta
 vret, å då ä som - mer å då ä blom - mer ut - i var - en - das - te li - ta vret.

2. Nu ska vi knoga å binna kransa
 te messmerstånga, där vi ska dansa
 å tala kärlekens lena ol
 tess glädjen lyser som ena sol.
 för då ä sommer å då ä blommer
 å flecker finns i varenda kjol
 för då ä sommer å då ä blommer
 å flecker finns i varenda kjol.

3. Å minns du, Maja, i fjol på backen
 va du mej lofte allt bakom stacken?
 Du lofte då te å bliva min
 å bjö på brölloppastass mej in!
 Då va då sommer å då va blommer
 å öppen sto ho, kärlekens grinn'
 Då va då sommer å då va blommer
 å öppen sto ho, kärlekens grinn'

4. Nu ä de sommer igen mä blommer
 ty den förgår sej å återkommer
 men vänta längre jag ej förmår,
 om inte dej jag till maka får.
 Nu ä då sommer vem vet om blommer
 för oss oppspirar till nästa vår?
 Nu ä då sommer vem vet om blommer
 för oss oppspirar till nästa vår?

122. En sjöman älskar havets våg

Ossian Limborg

En sjö - man äls - kar ha - vets våg, ja vå - gor - nas brus.

Hör stor - men ska - kar mast och tåg, hör stor -

mar - nas sus! Far - väl, far - väl, för -

tju - san - de mö vi kom - ma väl snart i -

gen! Far - väl, far - väl, för -

tju - san - de mö vi kom - ma väl snart i - gen!

2. Jag avsked tar av vännen kär
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande mö
vi komma väl snart igen!
Farväl, farväl, förtjusande mö
vi komma väl snart igen!

3. Min trogna flickas varma kyss
hör vågornas brus.
För sista gången fick jag nyss.
Hör stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande mö
vi komma väl snart igen!
Farväl, farväl, förtjusande mö
vi komma väl snart igen!

123. Jungman Jansson

Dan Andersson

Hej å hå, Jung - man Jans - son, re - dan fris - kar mor - gon - vin - den sis - ta
 nat - ten rul - lat un - dan och Con - stan - ti - a ska gå. Har du grå - tit med din
 Sti - na har du kysst din mor på kin - den, har du druc - kit ur ditt
 bränn - vin, så sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, redan friskar morgonvinden
 sista natten rullat undan och Constantia ska gå.
 Har du gråtit med din Stina, har du kysst din mor på kinden,
 har du druckit ur ditt brännvin, så sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, är du rädd din lilla snärta
 ska bedraga dig, bedraga dig och för en annan slå?
 Och som morgonstjärnor blinka, säj, så bultar väl ditt hjärta,
 vänd din näsa rätt mot stormen och sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, kanske ödeslotten faller
 ej bland kvinnfolk, men bland hajarna i Söderhaven blå?
 Kanske döden står och lurar bakom trasiga koraller
 han är hårdhänt, men hederlig, så sjung hej å hå!

Kanske sitter du som gammal på en farm i Alabama
 medan åren siktas långsamt över tinningarna grå.
 Kanske glömmet du din Stina för en sup i Jokohama -
 det är slarvigt, men mänskligt, så sjung hej å hå!

124. Halta Lottas krog

Trad
Amerikansk folkmelodi

Brö - der vil - jen I gå med oss, brö - der vil - jen I gå med oss

brö - der vil - jen I gå med oss up - på Hal - ta Lot - tas krog i Gö - te - borg?

2. Femton öre kostar supen,
femton öre kostar supen,
femton öre kostar supen
uppå halta Lottas krog i Göteborg!

3. Varmed skola vi betala
varmed skola vi betala
varmed skola vi betala
uppå halta Lottas krog i Göteborg?

4. Jo, med kyssar skola vi betala
med kyssar skola vi betala
med kyssar skola vi betala
uppå halta Lottas krog i Göteborg!

Melodin till Halta Lottas krog

John Brown var en amerikansk slaverimotståndare, född år 1800 i Torrington, Connecticut. Den sextonde oktober 1859 bröt han sig tillsammans med nitton andra män in i ett vapenförråd i Harpers Ferry. De stal vapen och försökte starta ett slavuppror i Shenandoahdalen.

Upproret misslyckades och John Brown dömdes för förräderi och hängdes i Charles Town den 2 december 1859.

Genom sången John Brown's body lever han vidare:

John Brown's body lies a-mouldrin' in his grave
John Brown's body lies a-mouldrin' in his grave
John Brown's body lies a-mouldrin' in his grave
His soul goes marchin' on.

Det finns många olika texter på den här melodin.

1. Bröder, viljen I gå med oss,
Bröder, viljen I gå med oss,
Bröder, viljen I gå med oss
Till Kanaans sälla land?
Ja, visst vilja vi gå med er,
Ja, visst vilja vi gå med er,
Ja, visst vilja vi gå med er
Igenom Herrens nåd.

Refräng:

Ära, ära, halleluja!
Ära, ära, halleluja!
Ära, ära, halleluja!
Pris Gud i evighet.

Jubelklängen, 1896, no. 55

125. Per Spelman

Per Spel-man han ha - de en en-das-teko. Per Spel-man han ha - de en en-das-te ko. Han
 byt - te bort kon sin, fick fe - lan i - gen, han byt - te bort kon sin, fick fe - lan i - gen. Du
 gam - la go - da fi - o - lin, du fi - o - lin, du fe - lan min!

2. Per Spelman han spela och felan hon lät
 Per Spelman han spela och felan hon lät,
 så pojkarna dansa och flickorna grät
 så pojkarna dansa och flickorna grät
 ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

3. Och om jag vart gammal som sten under bro,
 Och om jag vart gammal som sten under bro,
 så aldrig jag bytte bort felan mot ko,
 så aldrig jag bytte bort felan mot ko.
 ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

4. Och om jag vart gammal som mossas på trä,
 Och om jag vart gammal som mossas på trä,
 så aldrig jag bytte bort felan mot få,
 så aldrig jag bytte bort felan mot få.
 ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

126. Köpenhamnsresan

I Eng - el - ska ka - nal - len där seg - la - de en brigg, och rutt - na var dess
mas - ter och tra - sig var dess rigg. För kors i jis - se namn va det gick
lång - samt fram. Vi hur - ra för den re - san när vi kom till Kö - pen - hamn.

2. Kajutan ombord, det var ett uselt skjul
och ratten den var gjord utav ett spinnerockahjul.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

3. Kaptenen ombord, det var en sådan knöl
som jämt stod bakom seglet och pimpla i sig öl.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

4. Vi hade inga segel, vi hissade en särk
och aldrig hade folket sett ett sådant underverk!
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

5. Vi hade ingen matsäck, vi åto bara ägg,
som värptes av en höna, som var målad på en vägg.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

127. När skämtet tar ordet

När skäm-tet tar or-det vid vän-ska-pens bord med fing-ret åt gla-sen som dof-ta, så
 drick och var glad, på vårsorg-li-ga jord man glä-der sig ald-rig för of-ta. En
 blom-ma är gläd-jen, i-dag slår honut, i mor-gon för-viss-nar hon re-dan. Just
 nu, när du kan, hav en lyck-lig mi-nut och tänk på den kom-man-de se-dan.

2. Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
 Dock sitt ej och dröm på kalaset!
 Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
 se fyllas och tömmas - i glaset!
 Här sörj ej för glaset: Om fullt, så drick ut;
 om tomt, så försänd det att fyllas;
 och minns, att det sköna och goda förut
 sen glädjen och nöjet må hyllas.

3. För övrigt må värden ge alltid nytt skäl
 till ständig omsättning av glasen
 och visa att rangen är nyttig likväl -
 till skålarnas mängd på kalasen!
 Men förr'n han är färdig med klang och harang
 vi skynda att självmant dricka
 och helga ett glas, som är över all rang,
 i tysthet - envar åt sin flicka!

128. Kaffetåren

Av allt det go - da som man för - tär bland al - la jor - dis - ka dryc - ker ju
 kaf - fe-tå - ren den bäs - ta är: Den sking - rar män - ni - skans nyc - ker. Den
 styr - ker krop - pen, den li - var sjä - len, den känns från hjäs - san, ja,
 ned i hä - len! Hå hå ja ja, hå hå ja ja!

2. Den ena dricker sin tår på bit,
 en annan älskar att doppa.
 Parlerar därvid med sådan flit
 att man bör öronen proppa.
 Som trumman bullrar
 vid krigsreveljen
 så bullra tungorna
 i konseljen.
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja ja.

3. Förutan kaffe – o, gudadryck!
 Vad vore mänskliga livet?
 Allt nytt som ännu ej finns i tryck
 i pannans botten står skrivet:
 Ty sen man druckit
 ur sista slumpen,
 stå livets gåtor
 i kaffesumpen!
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja ja.

År 1685 är första gången man säkert vet att kaffet kom till Sverige, och två år senare stod kaffe upptaget som medicin i apotekets prislista.

Kung Karl XII var den som verkligen satte fart på kaffedrickandet i Sverige. När konungen var i Lund 1716 till 1718 hade han med sig en turkisk kaffekokningsapparat.

Kaffebönorna var mycket dyrbara, och därför var det borgarståndet i Sverige som hörde till storkonsumenterna av drycken.

Under 1700- och 1800-talen rådde tidvis importförbud av kaffe, så även i Sverige. Man var rädd för spekulationsaffärer i kaffebönor skulle leda till att valuta hamnade utanför landet vilket kunde orsaka ekonomiska kriser.

Kaffeförbuden stötte på hårt motstånd - ofta vidarereds kaffehusen illegalt, något som förstärkte deras ställning som en fristad i samhället. I dag är kaffedrickandet mer utbrett än någonsin i Sverige, vi importerar runt 75 miljoner kilo kaffe varje år.

129. Kaffe utan grädde

Kaf-fe u - tan gräd-de ärsom kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan
 kys-sar är väl ing-en kär-lek, säg? Om vi i sko-gen vand-rar el-ler
 ut på ha-vet kryss-sar får det in - te fat-tas kys-sar, hel-ler in - te gräd-de,
 säg? Minns när du kö-per flas-kan el-ler tu-ben ner i bo'n, na-
 tur-gräd-de ska de va, skydds-mär - ke flic-kan med kon. Kaf-fe u - tan
 gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan kys-sar är väl
 ing-en kär-lek, säg? Ba - ra gläd-je hjär-tat rym-mer det bliring - a grädd-be -
 kym-mer, Mjölk-cen - tra-lens ste-ri-li - se-ra-de gräd-de den bli jämt o - key. Den står
 ald - rig och ser sur ut, den kan ta - gas med på tur ut, vår och
 vin - ter, sommar och höst, li - ka bra den håll - ler sig. Hej!
 Kaf-fe u - tan gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan
 kys - sar är väl ing - en kär - lek, säg?

130. Vi dricker kaffe (mel. Värnamovisan)

Vi dric - ker kaf - fe i al - la vä - der i bå - de stör - re och mind - re
 stå - der, sta - tions - sam - hæl - len och by - a - lag, ja, sörp - lar kaf - fe var - en - da dag.

2. Vi dricker hemma, vi dricker borta,
 ibland vid långbord, ibland vid korta.
 Vi dricker inom- och utomhus
 och gillar kaffe långt mer än snus.

5. Ett sparsamt släkte vi aldrig varder
 vi dricker kaffe för tolv miljarder
 och detta under ett enda år.
 Vi dricker kaffe hur än det går.

3. Vi dricker kaffe som är magneten
 i både sällskap och ensamheten,
 och det besinnats nu hurusom
 vi dricker kaffe mest dygnet om.

6. Med glädje fyller vi kaffeburken
 och dricker mer än arab och turken.
 Fast priset stiger snart om igen
 vi dricker kaffe som bara den.

4. Den första koppen är alltid toppen
 och den vi dricker till sista droppen
 Dom goda tingen ju dock är tre,
 så det dricks påtår och tretår me´.

När kaffet började sprida sig i Sverige på 1700-talet var det mest män som drack kaffe, ofta samtidigt som de diskuterade politik, gjorde upp affärer eller spelade kort i landets kaffehus. Kaffeförbud infördes flera gånger under 1700-talet. Ett av förbuden infördes som böndernas hämnd för att kaffedrickarna hade infört brännvinsförbud i Sverige. Så fort det blev kaffeförbud ökade smugglingen av kaffe och 1769 införde man istället kaffetull. Det hade blivit så många som drack kaffe att det inte gick att stoppa kaffets framfart i Sverige längre! På 1800-talet var kaffe populärt i hela landet, både i städerna och på landsbygden.

131. Polkan går

Martin Nilsson
Rydberg-Nymar

När som so - la har gått ner tar Karl - E - rik sitt kla - ver. Spe - lar opp med ett till en
fin och nätt flink och lätt gam - mal grann pol - kett ing - en jän - ta kan stå still al - la
poj - kar dan - sa vill. Det blir fris - katag i vårt gla - da lag dans in - till lju - san dag. Ad - de
li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Den gla - das - te bland skep - par - na för sin tös i
step - par - na och kys - ser´na på läp - par - na. Ad - de - li, ad -de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Hän
ö - ver grö - na äng - ar - na ö - ver bloms - ter - säng - ar - na pol - kan gå fram, tjo - hej!

G
Handelsman från Södervik
han som luktar kosmetik
D7
kors i all sin dar vilka steg han tar
G
girar, far, men går ändå klar.
Och så Sjöblom som har vatt
tre år i Amerikat
far iväg sin kos
D7
med en skärgårdsros
G
röd liksom krösamos.

G
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
D7
Den gladaste bland skepparna
för sin tös i stepparna
G
och kysser´na på läpparna.
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
D7
hän över gröna ängana
över blomstersängarna
G
polkan går fram, tjo hej!

132. Brahms vaggång

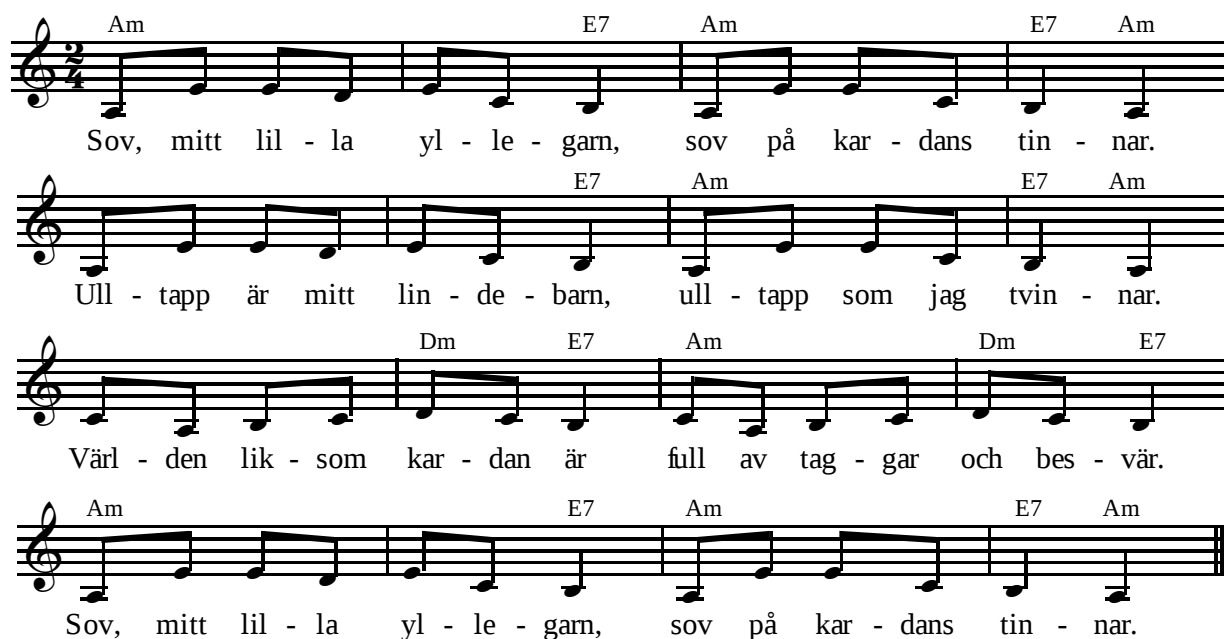
Nu god-natt, slum-ra in, sov i bäd-den så fin— sov som blom-man på—
 äng i sin gung-an-de säng. Och Guds äng-lar de små bre-da ving-ar-na
 ut, och kring bam-nen de stå till dess nat-ten är slut.

När i drömmen du ler visst en ängel du ser
 som i glänsande prakt vid din bädd hålla vakt
 och dig vaggar så tyst, sen ditt öga han kysst
 och dig vaggar så tyst, sen ditt öga han kysst

133. Mozarts vaggång

Slum-ra så sött lil-la gull— him-len av stjär-nor är full.—
 Al-la så vän-ligt de le— al-la sin häls-ning dig ge.— De runt omdighål-la
 vakt— smyc-kadin bädd med sin prakt— Mån-gub-ben ock tit-tar in—
 sov där-för gott vän-nen min!— Ja, sov— gott lil-la vän-nen
 min, ja sov gott lil-la vän-nen min!

134. Sov mitt lilla yllegarn

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - garn, sov på kar - dans tin - nar.

E7 Am E7 Am

Ull - tapp är mitt lin - de - barn, ull - tapp som jag tvin - nar.

Dm E7 Am Dm E7

Vär - den lik - som kar - dan är full av tag - gar och bes - vär.

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - garn, sov på kar - dans tin - nar.

Am E7 Am E7 Am
 Litet barn, när du blir stor, tar jag mjuka locken
 Am E7 Am E7 Am
 spinner dig så fin som flor på den snälla rocken
 Dm E7 Am Dm E7
 Hjulet surrar, tiden far, liten ulltapp blir så rar
 Am E7 Am E7 Am
 Litet barn, när du blir stor spinns du lång på rocken

135. Vysa lulla, litet barn

Dm A7 Dm

Vys - sa lul - la li - tet barn får en li - ten ka - ka.

A7 Dm

Vys - sa - lul - la li - tet barn, får en li - ten ka - ka.

A7 Dm A7 Dm A7 Dm

Kan jag ing - en ka - ka få, skall jag lå - ta vag - gan stå, lå - ta barn få grå - ta.

136. *Gamla farmor skrynkelig är och grå*

Gam - la far - morskryn - lig är och grå, böjd och lu - tan - de hon sy - nes gå. Li - vets
bör - da tryc - ker hen - ne nu, för - dom var hon ung och rask som du.

2. Men hon har ett hjärta ömt och gott,
ack, om du det hjärtat kände blott
skulle du som blott till ytan ser
älska farmor mycket, mycket mer.

3. Snart Vår Herre farmor till sig tar
hon är nöjd att sluta sina dar
och få vila i en kyrkogård
där ett kors blir rest som minnesvård.

4. Kära barn, förljuva farmors lott
sök att skaffa henne glädje blott
ty om sorg du gamla farmor ger
hon med smärta går i graven ner.

137. Mormor

L. Nielsen

Så - dan mor - mor just som min, fin - nes ej. Hur - dan är din?
Du har ing - en? Det är ska - da, o, vad det är ska - da.

2. Hon är sex och sextio år,
jag blev, vet du, sex i går.
Vad vi kunna trivas samman,
kunna trivas samman!

6. Hon kan sjunga psalmer, du,
räkna fort till nittisju,
och så fort som hon kan sticka,
ja, som hon kan sticka!

3. Hon förtäljer sagor små,
än om djur och trollen grå,
än om kungar och prinsessor,
kungar och prinsessor.

7. Handen darrar, tråden går,
snart hon strumpan färdig får:
Mormor stickar en om dagen,
stickar en om dagen.

4. Hon av papper klipper bäst
kor och får och tupp och häst,
som därtill kan stå på bordet,
som kan stå på bordet.

8. Sådan mormor just som min,
finnes ej. Hur - dan är din?
Du har ingen? Det är skada,
o, vad det är skada!

5. Ställes hela flocken tätt
och jag blåser än så lätt,
blir det liv i allesamman,
liv i allesamman.

138. Drinkarflickans död

Vidtolv års ål - der en li - ten flic - kamedkorg på ar - men mot kro - gen går. Från hem - met
 hen - ne man djär - vas skic - ka att kö - pa bränn - vin, man väl för - står. I dryc - kes -
 la - get där - hem - ma sit - ter en ru - sig fa - der vid sköv - lad hård. Bland hö - ga
 dri - vor och köl - den bit - ter går lil - la An - na av hung - er tård.

2. Till mor min för mig, så beder Anna,
 tag hem ditt barn, snälle käre Gud.
 Och isig, blek sjunker hennes panna,
 av vita änglar hon förs till Gud.
 Nu har hon kämpat och seger vunnit
 den bleka kinden ej tåras mer.
 Sin kära moder hon återfunnit,
 där ingen skilsmässa mera är.

3. Nu uret redan var midnatt slaget
 men ingen Anna med brännvin kom.
 Och snart insomnade dryckeslaget
 som djur de lågo där om varann.
 De somnade, men de vakna åter,
 då solen högt uppå fästet stod.
 Nu Annas fader sitt brott begråter,
 det hjälper ej om han gråtit blod.

4. Han skyndar ut för att söka Anna,
 det var en kall, dystert vinterdag.
 Helt plötsligt ses han förfärad stanna,
 han blev som träffad utav ett slag.
 Ty uti drivan han ser sin Anna
 i trasig klänning, med bara ben.
 Han tar sin hand uppå hennes panna.
 Den var förfrusen och hård som sten.

5. "Nu har jag mördat mitt barn, min maka,
 av mina vänner jag tar farväl.
 Jag brännvin aldrig mer skall smaka,
 o, Herre Gud, fräls min arma själ."
 Och Gud hans blodröda skuld förlåter,
 nu är han frälst, men han skörda får
 allt vad han sådde, allt vad han gråter.
 Hans hjärta svider av djupa sår.

139. Lejonbruden

I skim - ran - de brud - dräkt så vit som en snö står djur - täm - jams dot - ter en
blom - stran - de mö. Hon tving - ats att gi - va en främ - ling sin hand. I
mor - gon går fär - den till främ - man - de land.

2. Re'n gästerna samlas, men tid är det än
för Selma att träffa sin trofaste vän.
Och sorgsen hon gånger till lejonets bur,
att taga farväl av sitt älskade djur.
3. Hon lägger sig ner, där hon förr varit van,
och lindar sin arm kring dess böljande man.
Och skogarnas konung sin vildhet har glömt
när Selma hon smeker och viskar så ömt.
4. "Vi måste nu skiljas, min brudräkt du ser.
Hav tack, käre vän, nu vi råkas ej mer.
Jag tvingas att giva en främling min hand,
i morgon går färden till främmande land.
5. Du blickar så ömt, du mig säkert förstår.
Förlåt, käre vän, men jag torkar en tår.
Men hör hur min brudgum han ropar igen!
Farväl nu för alltid, min älskade vän!"

6. En kyss nu till avsked hon lejonet ger,
men mannen vid gallret nu lejonet ser.
Med ens är dess saktmod och mildhet förbi
det reser sig häftigt i fullt raseri.
7. Den väldiga svansen nu svängningen tar,
och Selma står dödsblek men fattning hon har.
Att bedja och hota är fåfängt beslut.
För i dörren står djuret. Hon slipper ej ut.
8. "Kom hit med en bössa", nu främlingen skrek.
"Ett skott skall väl ända den blodiga lek."
Och dödstystnad härskar, geväret han får.
Han laddar, nu djuret hans mening förstår.
9. Och lejonet rasar i fängslande bur
Vill Selma försvara, men vet icke hur.
Ett rytande skallar. Barmhärtige Gud.
I stycken slet lejonet främlingens brud.
10. Och sedan det druckit den älskades blod,
det lägger sig stilla med nedslaget mod.
Vid bleknade liket det väntar få tröst.
En kula, som mördande sårar dess bröst.

140. *Den låga ryttartorpet*

I lå - ga ryt - tar - tor - pet vid hö - ga Hun - ne - berg, där satt en en - sam kvin - na, som
snö var kin - dens färg. Och tå - ren föll på li - net för var - je tum hon spann och
sorg - set ut - i spi - sen den rå - a ve - den brann.

2. Med förklädssnibben trasig hon upp mot ögat tog:
"Snart är det tio år sen min Olle från mig drog,
uti den polska fejden, och ej ett enda ord
jag hört från honom sedan - visst ligger han i jord.
3. Visst är han från mig tagen med kula eller svärd,
och borta är min glädje, min stolthet och mitt värn.
Och gossen som vi hade, när han drog hemifrån
har Herren även tagit. Ack, jag visst gråta må!"
4. Så kvad den arma Elin en kulen vinterkväll,
och såg sig om bedrövad uti sitt dystra tjäll.
Då hördes steg därute. Hon knappt sig resa hann,
förrän i stugan träder en ståtlig riddersman.
5. "God afton", så han sade, "god afton och Guds fred!
jag kommer ifrån skogen, ifrån den mörka led,
och tröttnad är min ledsven - I lånar mig väl hus,
och låter mig få vila hos Er till dagens ljus?"

6. ^DFörfärad ^{A7}hörde Elin den granne herrens ord:
^D"Jag är en fattig kvinna, som ensam står på jord,
^Ghar ingenting att bjuda en så förnämer gäst!"
^{A7}"Behöves icke heller, blott foder till min häst."
7. ^D"Jag foder har tillräckligt, ^{A7}sen vargen rev min ko.
^DEn sådan ståtlig herre jag ej om ont kan tro,
^Goch vågar därför bjuda ers nåd att sitta ner,
^{A7}me´n jag går ut en vändning och efter hästen ser."
8. ^D"Bliv kvar min goda kvinna! ^{A7}Det har jag redan gjort.
^DFörutan lov en krigsman tar för sig på var ort."
^G"Ni kommer då från kriget!" brast Elin häftigt ut.
^{A7}"Det gör jag, raka vägen. ^DNu är det äntligt slut.
9. ^DOm annat låt oss tala, ^{A7}jag är på kriget mätt!
^DAllt är så nätt och trevligt, allt är på bästa sätt,
^Goch själv i unga åren mig tyckes att Ni är.
^{A7}Hur kommer sig att ensam Ni så vill sitta här?"
10. ^D"Det är väl Herrens vilja, ^{A7}hans lag och icke min.
^DJag hårt har blivit prövad och brutet är mitt sinn',
^Gmin man drog bort i kriget, och säkert är han död,
^{A7}då jag ej hört det minsta från honom i min nöd."
11. ^DMan bör ej tro det värsta", ^{A7}var riddersmannens svar,
^Dmen om han ock har fallit, så finns väl männer kvar.
^GEn kvinna som en krigsman har tagit, blir förledd,
^{A7}bör ock på andra giftet sig göra klokt beredd."

12. "För Guds skull, käre herre, ack, tala inte så!
 med Olof vill jag troget igenom livet gå"
 "Men om sin egen trohet då Olof mot Dig bröt?"
 "Då vill jag dö, min herre!" Nu rösten Elin tröt.
13. "Gråt ej", sad´ riddersmannen med en förfärad ton.
 "Var tjänte han? Berätta!" - "Vid Lilliehööks skvadron,
 som ryttare benämndes han ävenledes Lod."
 "Den ryttarn vill jag minnas, det var en man med mod."
14. "På mina knän jag beder, välsignade ers nåd,
 vet Ni om honom mera?" - "Åja, ett tappert dåd,
 som uti Sveriges hävder nog säkert får ett rum:
 Han räddade sin konung i träffningen vid Stum."
15. "Och föll därvid, jag anar, jag vet det säkert då!"
 En blixst nu synes ljunga ur Elins ögon blå.
 "Men har han räddat kungen, då höves mig ej gråt.
 Han dog, oss båda trogen. Min Olof, mig förlåt!"
16. "Det gör jag av allt hjärta", sad´ riddersmannen båld
 och slöt sin trogna Elin intill sitt bröst av stål.
 "Du är en ärlig kvinna och åt mig alltför god,
 fastän din Olof blivit ryttmästar Silfverlod."

141. Hösten är kommen

P. F. Dahlgren
W. Udden

Am E7 Am C G7 C

Hös-ten är kom-men. Hör stor-mar-nas gny! Sva-nen tar av-sked och sva-lor-na fly.

Am E7 Am C G7 C

Blom-man har bäd-dat i mos-san sin grav vå-gor-na bru-sa på vil-lan-de hav.

Am E7 Am E7 Am E7 Am

Näc-ken mot klip-pan guld-har-pans slår, skogs-bru-den fäl-ler sitt glän-san-de hår.

Am E7 Am

Solen är slocknad, så mörkt blir på hed.

C G7 C

Regnbäckar gråta på fjällbäckar ned.

Am E7 Am

Källan på knä står invid deras fot

C G7 C

och i sin urna tar tårarna mot.

Am E7 Am E7

Sommarn härnere har slutat sitt lopp,

Am E7 Am

där uti stjärnorna tindrar han opp.

142. Staffan stalledräng

Folkvisa

Staf - fan var en stal - le - dräng, vi tack - om nu så gär - na. Han
vatt - na si - na få - lar fem allt - för den lju - sa stjär - na.
Ing - en da - ger sy - nes än, stjär - nor - na på him - me - len, de blän - ka.

2. Hastigt lägges sadeln på.
Vi tackom nu så gärna.
Innan solen månd' uppgå
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

4. Gamle björnen i sitt bo
Vi tackom nu så gärna.
ej får vara uti ro
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

3. Bästa fålen, appelgrå,
Vi tackom nu så gärna.
den rider Staffan själv uppå
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

5. Nu är fröjd uti vart hus
Vi tackom nu så gärna.
Julegran och juleljus
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

Stefanos

Stefanos var den förste kristne martyren i Jerusalem. Enligt legenden var Stefanos stallknekt hos kung Herodes. När han vattnade hästarna såg han Betlehemsstjärnan som speglades i vattnet. Då gick han till Herodes och berättade att den nye judakungen var född.

Kungen, som satt och åt, trodde inte på Stefanos. Han sade att det var lika omöjligt som att den stekta tuppen skulle bli levande igen och gala. Då flög tuppen upp och gol: "Christus natus est" (Kristus är född).

Den rasande Herodes lät då stena Stefanos till döds.

143. Sankt Staffans visa (durvariant)

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng. Han
vatt - na - de si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem.
Stjär - nor - na de tind - ra så kla - ra. Gos - sar låt oss lus - ti - ga va - ra
en gång blott om å - ret så en fröj - de - full jul vi få.

2. Femte fålen appelgrå,
appelgrå, appelgrå.
Den rider Staffan själv uppå,
själv uppå, själv uppå.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

3. Nu är eld i varje spis
varje spis, varje spis.
Med julegröt och julegris,
julegris, julegris.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

Staffan stalledräng

I vår svenska tradition brukar Staffan stalledräng finnas med i Luciatåget tillsammans med sina stjärngossar. Egentligen hör han hemma på Stefansdagen, som är annandag jul. I gamla tider var det *hästens dag* i Sverige. Enligt en legend botade Jesus en gång Stefanos häst under en ritt till Jerusalem. Stefanos blev skyddshelgon för kreatur och hästar.

På annandagen gick byns drängar runt bland sina grannar och tiggde traktering; mat och brännvin. Man sjöng Staffansvisor och gjorde rent i stall och fähus. Snälla grannar fick fint utmockat medan illa omtyckta kunde få gödsel inslängt i stället. Ofta ordnades också Staffansritter, där drängarna red i kapp. När hästarna vattnades var det viktigt att de drack ur ett vatten som rann åt norr. Då skulle de hålla sig friska över hela året.

144. Sancta Lucia

Sigrid Elmblad
Neapolitansk folkläsa

Sanc - ta Lu - ci - a, ljus - kla - ra häg - ring sprid i vår vin - ter - natt
glans av din fäg - ring! Dröm - mar med ving - e - sus un - der oss si - a
tänd di - na vi - taljus, Sanc - ta Lu - ci - a. Dröm - mar med ving - e - sus
un - der oss si - a tänd di - na vi - taljus, Sanc - ta Lu - ci - a.

2. Kom i din vita skrud
huld med din maning
skänk oss, du julens brud,
julfröjders aning.
//: Drömmar med vingesus
under oss sia
tänd dina vita ljus,
Sancta Lucia! ://

3. Trollsejd och mörkermakt
ljus du betvingar
signade lågors makt
skydd åt oss bringar.
//: Drömmar med vingesus
under oss sia
tänd dina vita ljus,
Sancta Lucia! ://

Lucia

Lucia föddes i Syrakusa på Sicilien ca 283 e.Kr. Redan som barn hade hon avgivit ett hemligt kyskhetslöfte. När hon sedan vuxit upp lovades hon bort till en hednisk man, men hon bad till Gud att slippa detta äktenskap. Hon skänkte hela sin hemgift till de fattiga. Den kränkte fästmannen angav då Lucia som kristen till den romerske ståthållaren på Sicilien. Lucia dömdes till döden. Detta skedde troligen år 303.

Hon skulle fraktas på en kärra genom staden, men tusen man och flera oxar orkade inte dra kärran. Då lät ståthållaren samla ved och försökte bränna henne, men hon tog ingen skada av lågorna. Man försökte hälla kokande olja över henne och bödlarna genomborrade till slut hennes hals med ett svärd. Men Lucia dog inte förrän en präst hade givit henne sakramentet. Lucia är skyddshelgon för Syrakusa. Hon är också skyddshelgon för synen, för blindas och för sjuka barn. I domkyrkan i Syrakusa finns ett kapell som är vigd åt henne.

145. God morgon mitt herrskap

*Värmländsk vers
Paula Muntzing*

God mor-gon mitt herr-skap! Här kom-mer lus-se-brud; hon kom-mertill Er med stor
ä - ra. Lu - ci - an sig på-min-ner att få ro - a Er en stund, om hon
Er vid häl-san fin - ner i den-na mor- gon-stund. Stån-der upp nu mitt herr - skap och
ät och må väl, det fröj - dar Lu - ci - an av hjär - tat. Hon
öns - kar E - der al - la en fröj - de - full jul. Från o - lyc - kor al - la be -
va - re E - der Gud! Stån - der upp nu mitt herr - skap och ät och må väl, det
fröj - dar Lu - ci - an av hjär - tat.

146. Lusse lulle

Folkvisa

Lus - se lel - le, lus - se lel - le, el - va nät - ter fö - re jul. Lus - se
lel - le, lus - se lel - le, el - va nät - ter fö - re jul. Nu__
ä - ro__ vi hit - kom - na el - va nät - ter fö - re jul. Nu__
ä - ro__ vi hit - kom - na el - va nät - ter fö - re jul.

147. Det är en ros utsprungen

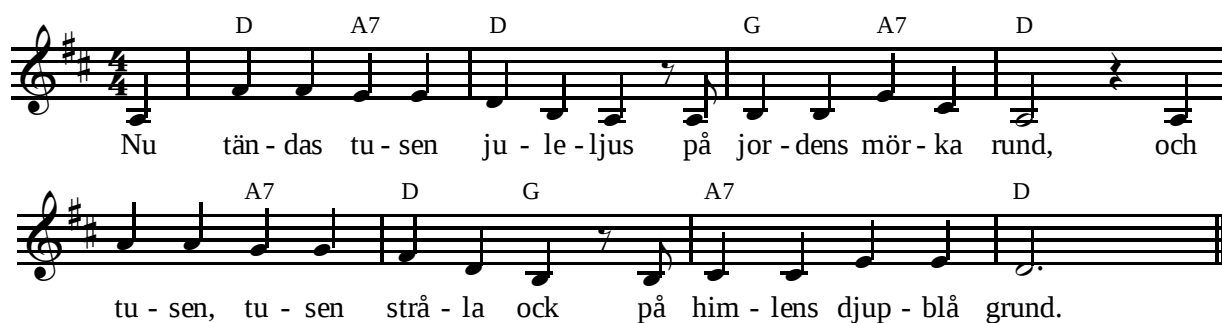
Tekla Znös
Gammla tysk julsång

Det är en ros ut - sprung - en av Jes - se rot och stam, av
fäd - ren ren be - jung - en, den står i ti - den fram, en blom - ma skär och
blid mitt i den kal - la vin - ter i mid - natts mör - ka tid.

2. Om denna ros allena
ljöd förr Jesaje ord,
att född av jungfrun rena
Han frälsa skall vår jord.
Av Herrans nåd och makt
oss detta under skedde,
som oss profeten sagt.

148. *Nu tändas tusen julejus*

Emmy Köhler

Nu tän - das tu - sen ju - le - ljus på jor - dens mör - ka rund, och
tu - sen, tu - sen strå - la ock på him - lens djup - blå grund.

2. Och över stad och land i kväll går julens glada bud,
att född är Herren Jesus Krist, vår Frälsare och Gud.

3. Du stjärna över Betlehem, o, låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid i varje hem och hus.

4. I varje hjärta, armt och mörkt, sänd Du en stråle blid,
en stråle av Guds kärleks ljus i signad juletid!

Nu tändas tusen julejus

Nu tändas tusen julejus skrevs av Emmy Köhler 1898. Den trycktes för första gången i tidningen Korsblomman året efter, 1899. Sången har sedan dess blivit en av våra mest sjungna julsånger både i hem, kyrka och skola.

1943 upptogs *Nu tändas tusen julejus* bland våra "stamsånger" som alla svenska skolbarn skulle lära sig utantill. 1986 fick den också plats i psalmboken som psalm nr 116.

Emmy Köhler föddes den 22 maj 1858 i Stockholm. Hon var lärare, författare och kompositör. Bland annat skrev hon "Gunnars och Ingas roliga bok. Sagor och visor".

Det är också hon som gjort musiken till *Liten julvisa*. Den sången är kanske mest känd som "Raska fötter, eller Raska fötter springa tripp, tripp, tripp" ursprungligen publicerad i Julklappen 1901.

Emmy Köhler avled den 2 februari 1925.

149. Liten julvisa

Sigfrid Skoldberg-Lettersson
Emmy Köhler

Ras - ka föt - ter sprin - ga tripp, tripp, tripp, mam - ma har så bråt - tom
klipp, klipp, klipp! Ju - le - klap - par lac - kas in.
Dör - ren stängs för nä - san din. Det är ba - ra ro - ligt!

2. Pappa har gått ut i stan, stan, stan,
köper där en präktig gran, gran, gran.
Den ska hängas riktigt full,
först en stjärna utav gull,
nötter sen och äpplen.

3. Se, nu är ju allting klart, klart, klart.
Barnen rusa in med fart, fart, fart.
Vem står där i pappas rock?
Jo, det är vår julebock.
han har säkert klappar.

4. Alla barnen ropa: "Ack, ack, ack,
snälla rara pappa, tack, tack, tack!"
Margit får en docka stor,
gungehäst får lillebror,
Stina får en kälke.

5. Snart är glada julen slut, slut, slut.
Julegranen bäres ut, ut, ut.
Men till nästa år igen
Kommer han, vår gamle vän,
ty det har han lovat.

Julfrid

En gång i tiden var *julfrid* ett juridiskt begrepp. Den omnämns i alla landskapslager med fridsbestämmelser. Tidpunkten för när julfriden inföll var dock olika. Vanligt var att Tomasdagen den 21 december fick inleda julfriden.

Östgötalagen är mycket precis; friden börjar "sedan aftonsången är sjungen och varar till dess aftonsången är sjungen på åttonde dagen efter tolfte dag jul"

Julfriden innebar vila från arbetet. All väsentligt arbete skulle vara avklarat och inga redskap fick stå kvar ute på marken. Om Jerusalems vandrande skomakare, som var dömd till evig vandring, satte sig att vila på ett kvarglömt redskap blev det förgjort.

Alla brott som förövades under julfriden var belagda med dubbelt straff.

150. Nu så kommer julen

Æ. Topelius
Ellen Heijkorn

Nu så kom - mer ju - len, nu är ju - len här, li - te mörk och ku - len, men än -
 då så kär. Han i sa - len trä - der med så hjärt - ligt sinn,
 och i hög - tids - klä - der dan - sa bar - nen in. Lju - sen och lan - ter - nan
 glim - ma högt kring den som den kla - ra stjär - nan ö - ver Bet - le - hem.
 Nu så kom - mer ju - len, nu är ju - len här, li - te mörk och ku - len, men än -
 då så kär.

2. Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
 O, så gärna, gärna ser jag upp till dig,
 som jag dig förstode. Liten liksom jag
 var också den gode Frälsaren en dag.
 Och då sken du redan på Hans krubba klar,
 och så sken du sedan allt till våra dar.
 Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
 O, så gärna, gärna ser jag upp till dig.

151. Klang, min vackra bjällra!

Å. Topelius
Svensk folkmelodi

Klang, min vack - ra bjäll - ra i den se - na kväll! Spring, min ras - ka få - le
ö - ver mo_ och_ fjäll! Hem - åt i - la vi med vin - dens_ snab - ba_ fart.
Där så vi - la vi i mju - ka_ ar - mar_ snart, och vår lyc - ka ing - en
må_ för - tyc - ka. Al - la_ kväl - lens_ norr - sken_ fläm - ta där i skyn,
al - la_ säl - la_ min - nen_ skym - ta för min syn.

2. Klang, min vackra bjällra, glatt i kvällens ro!

Spring, min raska fåle, över fjäll och mo!

Första morgonstrålen randas i vårt hem,

alla skogar småle och vi le åt dem.

Om vi stälpa, det kan ingen hjälpa.

Syns ett ljus ej glimma i den mörka dæld?

Är det hemmets skimmer eller stjärnans eld?

Klang, min vackra bjällra, i den sena kväll!

Spring, min raska fåle, över mo och fjäll!

Hemåt ila vi med vindens snabba fart

Där så vila vi i mjuka armar snart,

och vår lycka ingen må förtycka.

152. Gå Sion din konung att möta

Eric Nyström

J Mc Granahan

E H7 E

Gå, Si-on, din ko-nung att mö - ta Je - ru - sa-lem, gläds åt din Gud. Strö

H7 E

pal - mer på väg för Mes - si - as, och red dig som vän - tan - de brud. Var

A E H7 E

glad, var glad, var glad i din Her - re och Gud. Var

A E H7 E

glad, var glad och hyl - la din Ko - nung och Gud.

2. Han kommer från eviga fröjder,
han lämnar sin tron av kristall,

sin ära i ljusets palatser

och lägges på strå i ett stall.

Var glad, var glad,
var glad i din Herre och Gud.

Var glad, var glad,
och hylla din Konung och Gud.

3. Han kommer till sörjande hjärtan
och livet får annan gestalt

Han kommer i makt att regera

tills Gud uti alla blir allt.

Var glad, var glad,
var glad i din Herre och Gud.

Var glad, var glad,
och hylla din Konung och Gud.

Advent

Advent varar från fjärde söndagen före jul till och med julaftonen.
De fyra veckor som adventstiden omfattar firades förr med både
bot och fasta. Advent kallades då också för julfasta.

I dag är seden med botgöring och fasta borta sedan länge.
Adventstiden är för många en förberedelse inför julen, som inleder kyrkoåret.
Vi tänder ljus i adventsstakar, en sedvänja som blev vanlig på 1920-talet.
Under slutet av 1930-talet började det också bli vanligt att hänga upp en
adventsstjärna av papp i fönstret.

Själva ordet advent kommer från latinet och betyder ankomst.

153. Bereden väg för Herren *Frans Michael Franzén* Folkmelodi

Be - re - den väg för Her - ran! Berg sjun - ken, djup, stå
 opp! Han kom - mer, han som fjär - ran var sedd av
 fäd - rens hopp. Rätt - fär - dig - he - tens Förs - te av
 Da - vids hus den stör - ste. Vål - sig - nad va re
 han som kom i Her - rens namn!

2. Guds folk, för dig han träder,
 en evig konung opp.
 Strö palmer, bred ut kläder,
 sjung ditt uppfyllda hopp.
 Guds löften äro sanna,
 nu ropa: Hosianna!
 Välsignad vare han
 som kom i Herrens namn.

3. Gör dina portar vida
 för Herrens härlighet.
 Se, folken kring dig bida
 att nå din salighet.
 Kring jordens länder alla
 skall denna lovsång skalla:
 Välsignad vare han
 som kom i Herrens namn.

En röst ropar: Bana väg för Herren genom öknen, gör en jämn väg i ödemarken för vår Gud! Alla dalar skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Oländig mark skall jämnas och branter bli till slätt. Herrens härlighet skall uppenbaras, och alla människor se det. Herren har talat.

En röst sade: Förkunna! Jag frågade: "Vad skall jag förkunna?"
 Människan är gräset, förgänglig som blomman på ången. Gräset torkar, blomman vissnar, när Herrens vind går fram. Ja, folket är gräs.
 Gräset torkar, blomman vissnar, men Guds ord består i evighet.

Jesaja 40:1-8

154. Dotter Sion

Georg Friedrich Händel

Dot - ter Si - on fröj - da dig! Jub - la

högt, Je - ru - sa - lem! Se, din Ko - nung

kom - mer här, ja, han kom - mer fri - dens

kung. Dot - ter Si - on fröj - da dig!

Jub - la högt, Je - ru - sa - lem!

155. Hosanna

Georg Joseph Vogler

Ho - si - an - na, Da - vids Son, väl - sig - nad va - re han! Väl

sig - nad Da - vids son som kom - mer i Her - rens namn!

Ho - si - an na! i höj - den, Ho - si -

an - na! Ho - si - an - na! Väl - sig - nad Da - vids

son som kom - mer i Her - rens namn!

156. O, helga natt *Adolphe Adam*

O, hel - ga natt, o, hel - ga stund för värl - den, då Gu - da
 män'skan till jor - den steg ned! För att för - so - na värl - dens brott och
 syn - der för oss han dö - dens smär - ta led. Och hop - pets strå - le
 går i - ge - nom värl - den, och lju - set skim - rar ö - ver land och hav. Folk! fall nu
 ne - der och häls - sa glatt din fri - het. O, hel - ga natt du
 fräls - ning åt oss gav; o, hel - ga
 natt, du fräls - ning åt oss gav.

G C G
 Ty frälsarn krossat våra tunga bojor
 D7 G
 vår jord är fri, himlen öppnad nu är.
 C G G7
 Uti en slav du ser en älskad broder,
 Hm F#m Hm
 och se, din ovän ska bli dig så kär.
 D7 G
 Från himlen bragte Frälsaren oss friden,
 D7 G
 för oss han nedsteg i sin stilla grav.

Em Hm Am Em
 Folk! Fall nu neder, och hälsa glatt din frihet.
 G D7 G C G D7 G
 O, helga natt, du frälsning åt oss gav!
 G D7 G C G D7 G
 O, helga natt, du frälsning åt oss gav!

157. Stilla natt

*T. Vogelqvist
Franz Gruber*

Stil - la natt, he - li - ga natt. Allt är frid stjär - nan blid
ski - ner på bar - net i sta - lets strå. Och de va - kan - de
from - ma två. Kris - tus till jor - den är kom - men.
Oss är en Fräl - sa - re född.

2. Stora stund, heliga stund!
Änglars här slår sin rund
kring de vaktande herdars hjord.
Rymden ljuder av glädjens ord:
"Kristus till jorden är kommen
Eder är Frälsaren född."

3. Stilla natt, heliga natt!
Mörkret flyr, dagen gryr.
Räddningstimman för världen slår,
nu begynner vårt jubelår:
"Kristus till jorden är kommen.
Oss är en Frälsare född."

Julevangeliet

Och det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls, när Kvirinius var landshövding över Syrien. Då färdades alla, var och en till sin stad, för att låta skattskriva sig. Så gjorde ock Josef; och eftersom han var av Davids hus och släkt, för han från staden Nasaret i Galileen upp till Davids stad, som heter Betlehem, i Judéen, för att låta skattskriva sig jämte Maria, sin trolovade, som var havande.

Medan de voro där, hände sig att tiden var inne, då hon skulle föda. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns icke rum för dem i härbärgen.

I samma nejd voro då några herdar ute på marken och höllo vakt om natten över sin hjord. Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem; och de blevo mycket förskräckta. Men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta. Se, jag bådader eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren. Och detta skall för eder vara tecknet:

I skolen finna ett nyfött barn, som ligger lindat i en krubba."

158. *Ett barn är fött på denna dag* Martin Luther
Medeltida melodi

Ett barn är fött på den - na dag, så var Guds väl - be - hag. Det
föd - des av en jung - fru skär, Guds son det bar - net är. Här
vi - lar Du i ring - het klädd på fat - tig - do - mens bädd. Väl -
kom - men var, o, Her - re kär! Vår gäst Du vor - den är!

C G7 C
Om världen ännu större var,
G7 C
av guld och pärlor klar,
G7 C
så vore den dock alltför klen
G7 C
till säng åt Dig allen.
F G7 C
Dock vilar Du i ringhet klädd
F G7
på fattigdomens bädd.
C G7 C
Välkommen var, o, Herre kär!
C G7 C
Vår gäst Du vorden är!

159. När juldagsmorgon glimmar

Betty Ehrenborg
Tysk folksmelodi

När jul - dags - mor - gon glim - mar, jag vill till stal - let gå. Där
 Gud i nat - tens tim - mar ren vi - lar up - på strå. Där
 Gud i nat - tens tim - mar ren vi - lar up - på strå.

2. Dig Jesu, vi behöva,
 Du käre barnavän.
 //: Jag vill ej mer bedröva
 med synden Dig igen.://

3. Välkommen hit till jorden
 i signad juletid!
 //: Du är vår konung vorden
 som ger oss ljus och frid.://

160. För forna, flydda dar *Melodi: Auld lang syne*

C Am Dm G7 C F
 Är gam - mal kär be - kant - skap glömd och allt, som för - dom var? Skall
 C Am Dm G7 Am G7 C Am Dm G7
 ing-enbä-ga-re blitömd för för-na flyd-da dar? För för-na flyd-da dar, min vän, för
 C Am F C Am Dm G7 Am G7 C
 för-na, flyd-da dar! En hjärt-lig skål vi dric-ka än för för-na, flyd-da dar!

2. C Am Dm G7
 Och säkert tar du nu ditt stop
 C F
 och säkert mitt jag tar.
 C Am Dm G7
 Vi ta en hjärtlig skål ihop
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.
 Am Dm G7
 För forna, flydda dar, min vän,
 C Am F
 för forna, flydda dar!
 C Am Dm G7
 En hjärtlig skål vi dricka än
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.

3. C Am Dm G7
 Se här min hand, min trogna vän
 C F
 och räck mig din till svar!
 C Am Dm G7
 En ärlig klunk! Vi tömma den
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.
 Am Dm G7
 För forna, flydda dar, min vän,
 C Am F
 för forna, flydda dar!
 C Am Dm G7
 En hjärtlig skål vi dricka än
 Am G7 C
 för forna, flydda dar.

Auld lang syne

Should auld acquaintance be forgot,
 and never brought to mind?
 Should auld acquaintance be forgot,
 and never brought to mind?
 For auld lang syne, my dear,
 for auld lang syne,
 we'll take a cup of kindness yet
 for auld lang syne.

Robert Burns

Auld lang syne sjungs på nyårsaftonen
 i hela den engelskspråkiga världen.

Det gamla och det nya året

Visor att minnas

Gamla visor och skillingtryck

Fjärde samlingen

121. Sommerkvetter	141. Hösten är kommen
122. En sjöman älskar havets våg	142. Staffan stalledräng
123. Jungman Jansson	143. Sankt Staffans visa
124. Halta Lottas krog	144. Sancta Lucia
125. Per Spelman	145. God morgon mitt herrskap
126. Köpenhamnsresan	146. Lusse lelle
127. När skämtet tar ordet	147. Det är en ros utsprungen
128. Kaffetåren	148. Nu tändas tusen juleljus
129. Kaffe utan grädde	149. Liten julvisa
130. Vi dricker kaffe	150. Nu så kommer julen
131. Polkan går	151. Klang min vackra bjällra
132. Brahms vaggsång	152. Gå Sion din Konung att möta
133. Mozarts vaggsång	153. Bereden väg för Herran
134. Sov mitt lilla yllegam	154. Dotter Sion
135. Vyssa lulla litet barn	155. Hosianna
136. Gamla farmor skrynklig är och grå	156. O, helga natt
137. Mormor	157. Stilla natt
138. Drinkarflickans död	158. Ett barn är fött på denna dag
139. Lejonbruden	159. När juldagsmorgon glimmar
140. I låga ryttartorpet	160. För forna, flydda dar

Musik att minnas

www.musikattminnas.se